

Suvestinė redakcija nuo 2014-04-29 iki 2014-10-27

Isakymas paskelbtas: Žin. 2013, Nr. [139-7019](#), i. k. 2013-00051

LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGETIKOS MINISTRO
Į S A K Y M A S

DĖL GAMTINIŲ DUJŲ APSKAITOS TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO

2013 m. gruodžio 27 d. Nr. 1-245

Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo (Žin., 2002, Nr. [56-2224](#); 2011, Nr. [160-7576](#)) 5 straipsnio 2 dalies 5 punktu ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. gegužės 29 d. nutarimo Nr. 615 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos energetikos įstatymą ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. rugsėjo 5 d. nutarimo Nr. 1390 ir 2009 m. rugsėjo 23 d. nutarimo Nr. 1175 pripažinimo netekusiais galios“ (Žin., 2012, Nr. [64-3227](#)) 1.3 punktu:

1. T v i r t i n u Gamtinių dujų apskaitos tvarkos aprašą (pridedama).
2. N u s t a t a u, kad:
 - 2.1. šis įsakymas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.;
 - 2.2. matavimo priemonės gamtinių dujų sudėčiai nustatyti bei šilumingumui apskaičiuoti šiuo įsakymu patvirtinto Gamtinių dujų apskaitos tvarkos aprašo 1 priede nurodytuose perdavimo sistemos baziniuose šilumingumo nustatymo taškuose privalo būti įrengtos iki 2014 m. lapkričio 1 d.

ENERGETIKOS MINISTRAS

JAROSLAV NEVEROVIČ

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos energetikos ministro

2013 m. gruodžio 27 d.

įsakymu Nr. 1-245

GAMTINIŲ DUJŲ APSKAITOS TVARKOS APRAŠAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gamtinių dujų apskaitos tvarkos aprašas (toliau – Aprašas) nustato gamtinių dujų (toliau – dujos) apskaitos principus, metodus ir tvarką.

2. Aprašas parengtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos energetikos įstatymu (Žin., 2002, Nr. [56-2224](#); 2011, Nr. [160-7576](#)) (toliau – Energetikos įstatymas), Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymu (Žin., 2000, Nr. [89-2743](#); 2011, Nr. [87-4186](#)) (toliau – Gamtinių dujų įstatymas), Lietuvos Respublikos suskystintų gamtinių dujų terminalo įstatymu (Žin., 2012, Nr. [68-3466](#)) ir kitais teisės aktais.

3. Aprašu siekiama užtikrinti skaidrią ir nediskriminacinę dujų kiekio apskaitą tūrio vienetais (m³) ir energijos vienetais (kWh).

4. Aprašas privalomas dujų įmonėms, biodujų gamybos įmonėms, sistemos naudotojams ir dujų vartotojams.

5. Dujų kiekio matavimo priemonės ir matavimo priemonės dujų sudėčiai nustatyti bei šilumingumui apskaičiuoti savo lėšomis įrengia ir eksploatuoja perdavimo, skirstymo, laikymo, skystinimo sistemos operatorius ar biodujų gamybos įmonė (Taisyklių 3 priedo 1 ir 2 punktai).

Dujų kiekio matavimo priemonių (toliau – matavimo priemonės) parametrai, įrengimo sąlygos, įrengimo vieta dujų sistemų sujungimo vietose nustatomi dujų sistemų operatorių (įskaitant ir biodujų gamybos įmones) tarpusavio susitarimu. Biodujų gamybos įrenginių prijungimo prie gamtinių dujų sistemų taškas laikomas gamtinių dujų sistemos įėjimo tašku.

6. Pateiktų dujų kiekio apskaitą vykdo dujų įmonės ir vartotojai teisės aktų bei dujų pirkimo–pardavimo ar dujų pirkimo–pardavimo ir paslaugų teikimo sutartyse nustatyta tvarka.

7. Konkrečiam vartotojui ar objektui pateiktų dujų kiekis nustatomas pagal teisės aktų reikalavimus įrengtų matavimo priemonių rodmenis, jeigu teisės aktuose ar sutartyse su vartotojais nenumatyta kitaip.

8. Jeigu matavimo priemonėje įrengtas gamtinių dujų analizatorius (toliau – dujų analizatorius), tai dujų kiekis energijos vienetais (kWh) nustatomas pagal perskaičiavimo įtaiso (kompiuterio–korektoriaus) rodmenis.

9. Jeigu matavimo priemonėje, matuojančioje didesnio kaip 6 bar perteklinio slėgio dujas, įrengtas dujų analizatorius ar sistema duomenis dujų spūdumo koeficientui apskaičiuoti ir šilumingumą gauna nuotoliniu būdu iš tam taškui priskirto dujų analizatoriaus, tai dujų kiekis energijos vienetais (kWh) nustatomas pagal perskaičiavimo įtaiso (kompiuterio–korektoriaus) rodmenis.

10. Apraše vartojamos sąvokos:

Ataskaitinis laikotarpis – kalendorinis mėnuo ar kitas sutarties šalių nustatytas mokėjimo už gamtines dujas ir suteiktas paslaugas laikotarpis.

Gamtinių dujų analizatorius – prietaisas, kuriuo nustatoma gamtinių dujų komponentinė sudėtis, matuojama komponentų koncentracija ir apskaičiuojamas dujų apatinis, viršutinis šilumingumas, tankis, santykinis tankis bei Wobbe indeksas.

Gamtinių dujų apskaitos vieta (toliau – **apskaitos vieta**) – vieta, kurioje įrengtos gamtinių dujų kiekio matavimo priemonės, skirtos konkrečiame vartotojo objekte sunaudotų dujų kiekio apskaitai.

Gamtinių dujų kiekio matavimo priemonė (toliau – **matavimo priemonė**) – gamtinių dujų skaitiklis, dujų tūrio korektorius, tūrio konvertavimo įtaisas, kurie naudojami dujų kiekiui matuoti.

Gamtinių dujų kubinis metras (toliau – **kubinis metras**) – gamtinių dujų kiekis, kuris, esant norminėms sąlygoms, užima vieno kubinio metro tūrį.

Gamtinių dujų tūrio vienetas (toliau – **tūrio vienetas**) – kubinis metras (m³) gamtinių dujų, esant norminėms sąlygoms.

Kasdienės gamtinių dujų apskaitos vieta (toliau – **kasdienės apskaitos vieta**) – gamtinių dujų apskaitos vieta, kurioje įrengta nuotolinio operatyvinių duomenų surinkimo sistema ir dujų kiekis fiksuojamas ne rečiau kaip kartą per parą. Apskaitos vietos, per kurias gamtinės dujos skirstomos buitiniams vartotojams, nepriskiriamos prie kasdienės apskaitos vietų.

Nekasdienės gamtinių dujų apskaitos vieta (toliau – **nekasdienės apskaitos vieta**) – gamtinių dujų apskaitos vieta, kurioje dujų kiekis fiksuojamas rečiau kaip kartą per parą.

Norminės sąlygos – sąlygos, kai gamtinių dujų slėgis 1,01325 baro, temperatūra 20 °C. Nuo 2015 m. sausio 1 d. suskystintų gamtinių dujų terminale ir perdavimo sistemoje nustatomos norminės – sąlygos, kai gamtinių dujų slėgis yra 1,01325 baro, temperatūra 0 °C.

Santykinė matavimo priemonės paklaida – matavimo paklaidos ir tikrosios matuojamojo dydžio vertės santykis.

Viršutinis šilumingumas – šilumos (energijos) kiekis, gaunamas visiškai sudegus, esant pastoviam slėgiui, vienam kubiniam metrui gamtinių dujų ore, kai visi degimo metu išsiskyrę produktai atvėsta iki nustatytos pradinės reagentų temperatūros ir yra dujinės būsenos, išskyrus degimo metu susidariusį vandenį. Į šilumos kiekį įskaičiuojama ir šiluma, kuri išsiskiria kondensuojantis degimo produktuose esančiam vandens garui.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

11. Kitos Apraše naudojamos sąvokos atitinka Energetikos įstatyme, Gamtinių dujų

įstatyme ir kituose teisės aktuose apibrėžtas sąvokas.

II. DUJŲ APSKAITA PERDAVIMO SISTEMOJE

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

12. Perdavimo sistemoje dujų kiekis turi būti apskaitomas gamtinių dujų kubiniais metrais (toliau – kubinis metras) (m^3), o nuo 2015 m. sausio 1 d. ir energijos vienetais (kWh), naudojant dujų viršutinį šilumingumą.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

13. Atsiskaitymui už dujas ir dujų perdavimo paslaugas su sistemos naudotojais (vartotojais) dujų kiekis apskaitomas tūrio vienetais (m^3) ir energijos vienetais (kWh). Nuo 2015 m. sausio 1 d. atsiskaitymui už dujas ir dujų perdavimo paslaugas su sistemos naudotojais (vartotojais) dujų kiekis apskaitomas energijos vienetais (kWh).

14. Perdavimo sistemos operatorius vykdo transportuojamų dujų apskaitą, reikalingą apskaičiuoti perduotų dujų kiekius.

II. DUJŲ APSKAITA ENERGIJOS VIENETAIS PERDAVIMO SISTEMOS ĮĖJIMO IR IŠĖJIMO TAŠKUOSE

15. Dujų kiekis perdavimo sistemos įėjimo taške energijos vienetais (kWh) apskaitomas išmatuotą dujų tūrį dauginant iš paros vidutinio aritmetinio dujų viršutinio šilumingumo atitinkamame įėjimo taške. Skaičiuojama vadovaujantis 1 formule:

$$E_e = V_e \times H_{e.vid} \quad (1)$$

čia:

E_e – perdavimo sistemos įėjimo taške per parą pristatytų dujų kiekis energijos vienetais (kWh);

V_e – perdavimo sistemos įėjimo taške per parą pristatytas dujų tūris (m^3);

$H_{e.vid}$ – paros vidutinis aritmetinis dujų viršutinis šilumingumas perdavimo sistemos įėjimo taške (kWh/m^3).

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

16. Dujų kiekis perdavimo sistemos išėjimo taške energijos vienetais (kWh) apskaitomas išmatuotą dujų tūrį dauginant iš paros vidutinio aritmetinio dujų viršutinio šilumingumo išėjimo taške. Skaičiuojama vadovaujantis 2 formule:

$$E_x = V_x \times H_{x.vid} \quad (2)$$

čia:

E_x – perdavimo sistemos išėjimo taške per parą išleistų dujų kiekis energijos vienetais (kWh);

V_x – perdavimo sistemos išėjimo taške per parą išleistų dujų tūris (m^3);

$H_{x.vid}$ – paros vidutinis aritmetinis dujų viršutinis šilumingumas perdavimo sistemos išėjimo taške (kWh/m^3).

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

17. Dujų šilumingumas perdavimo sistemos išėjimo taškuose nustatomas vienu iš šių

būdų:

17.1. Pagal tame taške (baziniame perdavimo sistemos taške) įrengtos matavimo priemonės dujų sudėčiai nustatyti bei šilumingumui apskaičiuoti duomenis.

17.2. Pagal gretimame baziniame perdavimo sistemos taške įrengtos matavimo priemonės dujų sudėčiai nustatyti bei šilumingumui apskaičiuoti duomenis.

17.3. Pagal dviejuose baziniuose perdavimo sistemos taškuose įrengtų matavimo priemonių dujų sudėčiai nustatyti bei šilumingumui apskaičiuoti duomenis – vadovaujantis Aprašo 22 punkte nurodytais principais.

III. REIKALAVIMAI DUJŲ ANALIZATORIŲ PARINKIMUI, ĮRENGIMUI IR JŲ NAUDOJIMUI

18. Dujų analizatoriai parenkami atsižvelgiant į santykinę matavimo priemonės paklaidą. Santykinė dujų analizatoriaus paklaida neturi viršyti Lietuvos standarte LST EN 12405-2:2012 „Dujų skaitikliai. Keitimo įtaisai. 2 dalis. Keitimas į energiją“ nustatytų reikalavimų pagal B klasę esant norminėms veikimo sąlygoms.

19. Dujų analizatoriai privalo būti įrengti:

19.1. visuose įėjimo į perdavimo sistemą taškuose ir visuose tarpvalstybiniuose išėjimo iš perdavimo sistemos taškuose;

19.2. Aprašo 1 priede nurodytuose baziniuose perdavimo sistemos taškuose.

20. Dujų šilumingumas perdavimo sistemos išėjimo taškuose nustatomas pagal jiems priskirtų, Aprašo 2 priede nurodytose apskaitos vietose įrengtų, dujų analizatorių duomenis.

21. Perdavimo sistemos operatorius rengia ir teikia Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai tvirtinti Aprašo 1–2 prieduose nurodytų perdavimo sistemos bazinių dujų šilumingumo nustatymo taškų ir jiems priskirtų dujų išėjimo taškų, kuriuose dujų šilumingumas nustatomas pagal baziniuose taškuose įrengtų dujų analizatorių duomenis, sąrašus. Šie sąrašai turi būti periodiškai (ne rečiau kaip kartą per 5 metus) peržiūrimi ir prireikus patikslinami.

22. Nustatant dujų šilumingumą pagal dviejuose baziniuose perdavimo sistemos taškuose įrengtų dujų analizatorių duomenis, skaičiuojamas paros dujų šilumingumo tuose taškuose vidurkis, arba imamas šilumingumas to bazinio taško prie kurio dujų slėgis yra didesnis, o tuo atveju, jeigu dujų srautas per vieną iš taškų neteka, pagal tame taške įrengto dujų analizatoriaus, per kurį dujų srautas teka, duomenis.

23. Dujų analizatoriaus gedimo arba sutrikimo atveju, dujų šilumingumas jo įrengimo vietoje nustatomas taip:

23.1. Jei dujų analizatoriaus gedimas ar sutrikimas truko ne ilgiau, kaip 12 valandų, vidutinis paros šilumingumas nustatomas pagal duomenis jo tinkamo veikimo metu.

23.2. Jeigu dujų analizatoriaus gedimas arba sutrikimas truko ilgiau kaip 12 valandų, bet ne ilgiau kaip parą, vidutinis tos paros dujų šilumingumas laikomas lygiu prieš tai buvusios paros vidutiniam dujų šilumingumui.

23.3. Jeigu dujų analizatoriaus gedimas arba sutrikimas trunka ilgiau kaip parą, vidutinis paros šilumingumas pirmą gedimo arba sutrikimo parą nustatomas pagal Aprašo 23.2 punktą, vėliau imant ir analizuojant dujų mėginius vieną kartą per tris paras, pradedant kita po sutrikimo para. Nustatytas dujų šilumingumas naudojamas iki kito dujų mėginio paėmimo ir analizės.

24. Dujų šilumingumą perdavimo sistemos įėjimo ir išėjimo taškuose nustato ir kiekvieną parą viešai savo interneto svetainėje paskelbia perdavimo sistemos operatorius ne vėliau kaip per 3 val. dujų parai pasibaigus. Perdavimo sistemos operatorius šią informaciją persiunčia kitiems dujų sistemų operatoriams sutartyse nustatyta tvarka ir forma.

25. Į vartotojo sistemą, prijungtą prie perdavimo sistemos, pristatomų dujų kiekį energijos vienetais (kWh) nustato perdavimo sistemos operatorius.

III. DUJŲ APSKAITA SKIRSTYMO SISTEMOSE

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

26. Gamtinių dujų skirstymo sistemose dujų kiekis turi būti apskaitomas tūrio vienetais (m^3), o nuo 2015 m. sausio 1 d. ir (ar) energijos vienetais (kWh), naudojant dujų viršutinį šilumingumą.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

27. Atsiskaitymui už dujas ir suteiktas paslaugas su buitinais vartotojais dujų kiekis apskaitomas tūrio vienetais (m^3).

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

28. Atsiskaitymui už dujas ir dujų skirstymo paslaugas su nebutiniais vartotojais ir sistemos naudotojais dujų kiekis apskaitomas tūrio vienetais (m^3) ir (ar) energijos vienetais (kWh). Nuo 2015 m. sausio 1 d. atsiskaitymui už dujas ir dujų skirstymo paslaugas su nebutiniais vartotojais ir sistemos naudotojais dujų kiekis apskaitomas energijos vienetais (kWh).

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

29. Skirstymo sistemos operatorius vykdo skirstomų dujų apskaitą, reikalingą apskaičiuoti skirstomų dujų kiekius.

30. Skirstymo sistemos operatorius įrengia nuotolinio operatyvinių duomenų surinkimo sistemas visose apskaitos vietose kur dujų sunaudojimas yra didesnis nei 100 tūkst. m^3/m . Siekdamas kuo tiksliau suprognozuoti atskirų vartotojų per balansavimo laikotarpį paimtą dujų kiekį, skirstymo sistemos operatorius gali įrengti nuotolinio operatyvinių duomenų surinkimo sistemas ir kitiems sistemos naudotojams (vartotojams). Nuotolinio operatyvinių duomenų surinkimo sistemos gali būti įrengiamos vartotojo ar sistemos naudotojo iniciatyva, jei vartotojas ar sistemos naudotojas apmoka skirstymo sistemos operatoriumi šių sistemų įrengimo sąnaudas.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

II. APSKAITA ENERGIJOS VIENETAIS

31. Nekasdienės apskaitos vietose į vartotojo sistemą, kuri prijungta prie skirstymo sistemos, per ataskaitinį laikotarpį pristatytos dujos energijos vienetais (kWh) apskaitomos kiekvieną parą apskaičiuotą dujų kiekį tūrio vienetais (m^3) dauginant iš paros vidutinio dujų viršutinio šilumingumo skirstymo sistemoje ir sumuojant kiekvienos paros energijos kiekius. Pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui per parą apskaičiuoti dujų tūriai (kiekiai) koreguojami pagal ataskaitiniam laikotarpiui pasibaigus užfiksuotą dujų tūrį (kiekį) nekasdienės apskaitos vietose.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

32. Kasdienės apskaitos vietose į vartotojo sistemą, kuri prijungta prie skirstymo sistemos, per ataskaitinį laikotarpį pristatytos dujos energijos vienetais (kWh) apskaitomos kiekvieną parą išmatuotą dujų kiekį tūrio vienetais (m^3) dauginant iš paros vidutinio dujų viršutinio šilumingumo skirstymo sistemoje ir sumuojant kiekvienos paros energijos kiekius.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

33. Vidutinis dujų šilumingumas skirstymo sistemoje ataskaitiniu laikotarpiu skaičiuojamas sudedant kiekvieną to laikotarpio vidutinį paros dujų šilumingumą padauginant iš

kiekvienos paros išmatuoto į skirstymo sistemą perduoto dujų tūrio ir gautą sumą padalijant iš per ataskaitinį laikotarpį į skirstymo sistemą perduoto dujų tūrio.

34. Vidutinis paros dujų šilumingumas skirstymo sistemoje skaičiuojamas išvedant per visus įėjimo taškus į skirstymo sistemą patekusių dujų svertinį paros šilumingumo vidurkį. Per skirstymo sistemos įėjimo taškus patenkančių dujų šilumingumas nustatomas atitinkamuose perdavimo sistemos išėjimo arba biodujų gamybos įrenginių sujungimo su skirstymo sistema taškuose. Skaičiuojama vadovaujantis 3 formule:

$$H = \frac{H_1 \times V_1 + H_2 \times V_2 + \dots + H_n \times V_n}{V_1 + V_2 + \dots + V_n} \quad (3)$$

čia:

H – skirstymo sistemoje esančių dujų vidutinis paros šilumingumas;

H₁, H₂, ... H_n – per pirmąjį, antrąjį, ... n-tąjį skirstymo sistemos įėjimo tašką į sistemą patekusių dujų paros vidutinis aritmetinis viršutinis šilumingumas;

V₁, V₂, ... V_n – per pirmąjį, antrąjį, ... n-tąjį skirstymo sistemos įėjimo tašką, atitinkamą parą, į sistemą patekusių dujų tūris, išmatuotas atitinkamame perdavimo sistemos išėjimo arba biodujų gamybos įrenginių sujungimo su skirstymo sistema taške.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

35. Jeigu dujos į skirstymo sistemą patenka tik iš kitos skirstymo sistemos, tai laikoma, kad dujų šilumingumas jose tuo pačiu laikotarpiu yra vienodas.

36. Dujų šilumingumą kiekvienoje atskiroje skirstymo sistemoje apskaičiuoja ir kiekvieną parą viešai savo interneto svetainėje skelbia skirstymo sistemos operatorius.

III. PASKIRSTYTŲ DUJŲ KIEKIO NUSTATYMAS

37. Paskirstytų dujų kiekį skirstymo sistemoje apskaičiuoja skirstymo sistemos operatorius laikantis principo, kad sistemos naudotojams paskirstytų dujų kiekio suma skirstymo sistemoje yra lygi į (iš) skirstymo sistemą perduotam dujų kiekiui iš jo atėmus dujų kiekį, reikalingą skirstymo sistemos technologinėms reikmėms.

38. Paskirstytų dujų kiekis skirstymo sistemoje per ataskaitinį laikotarpį atsiskaitymui už skirstymo paslaugas sistemos naudotojui nustatomas sumuojant paskirstytus dujų kiekius, naudojant šiuos duomenis:

38.1. per nuotolinio operatyvinių duomenų surinkimo sistemas gautus matavimo priemonių rodmenis iš kasdienės apskaitos vietų;

38.2. sistemos naudotojų deklaruotus priimtus (suvartotus) dujų kiekius iš nebutinių vartotojų nekasdienės apskaitos vietų;

38.3. skirstymo sistemos operatorių apskaičiuotą sistemos naudotojo buitiniams vartotojams paskirstytų dujų kiekį.

39. Paskirstytų dujų kiekis skirstymo sistemoje per parą perdavimo sistemos balansavimo tikslais nustatomas sumuojant priimtą (suvartotą) dujų kiekį, naudojant šiuos duomenis:

39.1. per nuotolinio operatyvinių duomenų surinkimo sistemas gautus matavimo priemonių rodmenis iš kasdienės apskaitos vietų;

39.2. pagal skirstymo sistemos operatorių apskaičiuotą sistemos naudotojui per parą paskirstytų dujų kiekį nebutinių vartotojų nekasdienės apskaitos vietose;

39.3. skirstymo sistemos operatorių apskaičiuotą sistemos naudotojo buitiniams vartotojams paskirstytų dujų kiekį.

40. Ataskaitiniam laikotarpiui pasibaigus skirstymo sistemos operatorius gali tikslinti per nuotolinio operatyvinių duomenų surinkimo sistemas gautus, deklaruotus, apskaičiuotus dujų kiekius, jeigu yra nustatoma, kad jie skiriasi nuo operatoriaus užfiksuotų matavimo priemonių

rodmenų.

41. Sistemos naudotojams paskirstytų dujų kiekis konkrečioje skirstymo sistemoje nustatomas vadovaujantis skirstymo sistemos operatorių patvirtintomis naudojimosi skirstymo sistema taisyklėmis.

42. Dujų kiekis technologinėms reikmėms ir paskirstytų dujų kiekis apskaičiuojami vadovaujantis skirstymo sistemos operatorių parengtomis metodikomis, kurios privalo būti paskelbtos operatorių interneto svetainėse.

43. Kai yra atliekama matavimo priemonės metrologinė patikra arba kai sistemos naudotojas ar vartotojas praneša skirstymo sistemos operatoriui apie pastebėtą matavimo priemonės gedimą, išderinimą, dujų kiekis skaičiuojamas nuo matavimo priemonės gedimo, išderinimo pradžios iki gedimo pašalinimo bei suderinimo dienos, ar kol atliekama patikra, pagal paskutinių 3 parų vidutinį dujų suvartojimą, įvertinant dujinių prietaisų vardinę galią (Q_{NL}) arba skaičiuojamas kitu būdu šalis susitarus. Tokiu pat būdu dujų kiekis apskaičiuojamas kai neveikia nuotolinio duomenų surinkimo sistema ir kai sistemos naudotojai nedeklaruoja duomenų, kai deklaravimas privalomas pagal skirstymo paslaugų sutartį.

Skirstymo sistemos operatorius dujų skaitiklio, skirto dujų kiekiui buitiniam vartotojui matuoti, gedimą turi pašalinti ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo pranešimo gavimo.

44. Jei vartojamų dujų srautas nesiekia mažiausios leistinos dujų srauto ribos Q_{min} , nebutiniams vartotojams jis skaičiuojamas pagal mažiausią leistiną dujų srautą Q_{min} .

45. Jeigu matavimo priemonė įrengta ne ties šalių atsakomybės riba ir nebutinio vartotojo teritorijoje esančiame dujotiekyje prieš matavimo priemonės susidaro nuostoliai, dujų nuostolius, susidariusius vartotojo sistemoje, apskaičiuoja skirstymo sistemos operatoriaus pagal Aprašo 42 punkto nustatyta tvarka patvirtintą metodiką. Už vartotojo sistemoje susidariusius nuostolius sumoka kaltoji šalis. Skirstymo sistemos operatoriaus kartu su sąskaita už dujų nuostolius pateikia nuostolių skaičiavimus.

46. Nedidelėse skirstymo sistemose, neprijungtose prie perdavimo sistemos, gali būti taikomi kiti dujų kiekio nustatymo metodai, kurie turi būti nustatyti skirstymo operatorių naudojimosi dujų sistemomis taisyklėse ir viešai skelbiami operatorių interneto svetainėse (Aprašo 3 priedo 2 punktas).

IV. DUJŲ KIEKIO MATAVIMO REIKALAVIMAI

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

47. Dujų kiekiai išmatuojami matavimo priemonėmis.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

48. Dujų kiekio matavimo vienetas yra kubinis metras (m^3), esant norminėms sąlygoms.

49. Darbo sąlygomis išmatuoto dujų tūrio konvertavimui (perskaičiavimui) į norminėms sąlygoms atitinkantį tūrį naudojami aktualią dujų sudėtį atitinkantys parametrai, reikalingi dujų spūdumo koeficientui apskaičiuoti, kai matuojamos didesnio kaip 6 bar perteklinio slėgio dujos. Kai matuojamos ne didesnio, kaip 6 bar perteklinio slėgio dujos, tūrio perskaičiavimui gali būti naudojamos vidutinės dujų parametrų vertės pagal Gamtinių dujų kokybės reikalavimus (Aprašo 3 priedo 12 punktas).

50. Aktualią dujų sudėtį atitinkantys parametrai reikalingi dujų spūdumo koeficientui apskaičiuoti nustatomi baziniame perdavimo sistemos taške įrengtu dujų analizatoriumi.

51. Perdavimo sistemos operatorius naudojimosi perdavimo sistema taisyklių tvarka ir sąlygomis (Aprašo 3 priedo 2 punktas) turi teisę gauti iš sistemos naudotojų ir vartotojų, kurių dujų sistemos prijungtos prie perdavimo sistemos, matavimo priemonių rodmenis, taip pat, gavęs vartotojų, sistemos naudotojų sutikimą, patekti į jų teritorijas ir (ar) patalpas, kad įrengtų, prižiūrėtų ar keistų matavimo priemones ar fiksuotų jų rodmenis.

52. Skirstymo sistemos operatorius naudojimosi skirstymo sistema taisyklių tvarka ir

sąlygomis (Aprašo 3 priedo 2 punktas) turi teisę gauti iš kitų skirstymo sistemų operatorių, sistemos naudotojų ir vartotojų, kurių dujų sistemos prijungtos prie skirstymo sistemos, matavimo priemonių rodmenis. Skirstymo sistemos operatorius, gavęs vartotojų, sistemos naudotojų sutikimą, turi teisę patekti į sistemų naudotojams, vartotojams priklausančias teritorijas ir (ar) patalpas, kad įrengtų, prižiūrėtų ar keistų matavimo priemones ar fiksuotų jų rodmenis.

53. Dujų sistemų operatoriai ir biodujų gamybos įmonės keičiasi matavimo priemonių rodmenimis, kontroliuoja matavimo priemonių veikimo teisingumą vadovaujantis teisės aktų nuostatomis bei bendradarbiavimo tarp operatorių sutartimis.

54. Nuskaityti matavimo priemonių rodmenis, tikrinti matavimo priemones perdavimo ir skirstymo sistemos operatoriai pagal sutartis gali pavesti trečiajam asmeniui. Informacija apie tretiesiems asmenims pavestus darbus skelbiama perdavimo ir skirstymo sistemos operatoriaus interneto svetainėje.

55. Dujų srautas apskaitos vietoje negali viršyti matavimo priemonės maksimalaus leistino dujų srauto Q_{max} ir būti mažesnis kaip Q_{min} . Sistemos naudotojas, vartotojas negali naudoti didesnio ar mažesnio dujų srauto negu leidžia matavimo priemonių matavimo diapazonas. Q_{min} parametras buitiniams vartotojams netaikomas.

II. REIKALAVIMAI MATAVIMO PRIEMONIŲ ĮRENGIMUI

56. Dujų priėmimo ir pristatymo vietose dujų apskaitai turi būti įrengtos matavimo priemonės vadovaujantis teisės aktų (Aprašo 3 priedo 1, 3, 6, 10 ir 11 punktai), galiojančių standartų ir gamintojo nustatytais reikalavimais.

57. Matavimo priemonės operatorių valdomuose gamtinių dujų sistemų išėjimo taškuose, biodujų sistemų prijungimo taškuose ar prie vartotojų objektų įrengia gamtinių dujų sistemų operatoriai ar biodujų gamybos įmonės, atsižvelgdami į Energetikos įstatymo nuostatas, jeigu prijungimo sutartyje nenumatyta kitaip.

58. Biodujų gamybos įrenginių sujungimo su skirstymo ar perdavimo sistema taškuose dujų apskaitai bei kokybės parametrų nustatymui turi būti įrengtas dujų analizatorius.

59. Matavimo priemonės įrengiamos vartotojo žemės sklype ar nekilnojamajame daikte arba prie jo žemės sklypo ar nekilnojamajo daikto ribų.

60. Vartotojams, kurie dujų apskaitos vietoje per metus suvartoja daugiau kaip 100 tūkst. m^3 dujų imtinai, įrengiamos matavimo priemonės, fiksuojančios kas valandą suvartotą dujų kiekį ne trumpesniu kaip 40 dienų laikotarpiu ir suteikiančios galimybę vartotojui peržiūrėti sukauptus duomenis matavimo priemonės indikatoriuje ir (arba) nuskaityti juos nuotoliniu būdu ar kitomis priemonėmis.

III. REIKALAVIMAI MATAVIMO PRIEMONIŲ PARINKIMUI IR EKSPLOATAVIMUI

61. Šalies teritorijoje atsiskaitymams naudojamos matavimo priemonės turi turėti teisės aktuose nurodytą ženklinį ir dokumentus arba turėti matavimo priemonės tipo patvirtinimo Lietuvoje sertifikatą arba pripažinimo tinkama naudoti pažymėjimą ir būti įrašytos į Lietuvos matavimo priemonių registrą (Taisyklių 3 priedo 11 punktas).

Matavimo priemonėms, patenkančioms į Europos Sąjungos teisės aktais reglamentuojamas sritis, turi būti taikomos visos šiais teisės aktais numatytos procedūros ir reikalavimai. Matavimo priemonės, nepatenkančios į Europos Sąjungos teisės aktais reglamentuojamas sritis ir kurių tipai patvirtinti kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse arba Europos ekonominės erdvės valstybėse, turi turėti ženklus ar dokumentus, patvirtinančius tose valstybėse atliktą tipo patvirtinimą ir patikrą.

62. Matavimo priemonės (dujų skaitikliai) turi būti skirti tos rūšies (šeimos) ir eksploatacinio slėgio dujoms, kurioms numatė gamintojas. Dujų skaitiklio (-ų) matavimo

intervalas turi aprėpti visą galimą vartotojo dujinių prietaisų ar dujinių technologinių įrenginių dujų debito matavimą. Matavimo priemonės (dujų skaitikliai) parenkamos atsižvelgiant į teisės aktų reikalavimus (Taisyklių 3 priedo 6 ir 10 punktai).

63. Matavimo priemonės privalo turėti dokumentus ar ženklus, liudijančius apie atliktą metrologinę patikrą.

64. Matavimo priemonės turi būti užplombuotos (užkoduotos), kad nebūtų galima keisti duomenų, nenukabinus plombų (nepakeitus kodo). Perdavimo ar skirstymo sistemos operatorius turi teisę nustatyti papildomas plombuojamas vietas, su kuriomis turi būti supažindintas vartotojas (jo atstovas), sistemos naudotojas ar biodujų gamybos įmonės atstovas.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

65. Nebuitinių dujų vartotojų ar sistemos naudotojų matavimo priemonių perskaičiavimo įtaisai (tūrio korektoriai ar kompiuteriai–korektoriai), konfigūruojami (perkonfigūruojami) dalyvaujant perdavimo, skirstymo operatoriaus ar biodujų gamybos įmonių ir vartotojo atstovams, vadovaujantis matavimo priemonių metrologinės patikros protokolais.

66. Matavimo priemonėms turi būti atliekama metrologinė patikra teisės aktų (Aprašo 3 priedo 3 ir 9 punktai) nustatyta tvarka ir periodiškumu.

67. Suinteresuotos šalys turi teisę dalyvauti atliekant matavimo priemonių metrologinę patikrą ir gauti iš perdavimo ar skirstymo sistemos operatoriaus patikros dokumentų kopijas.

68. Perdavimo ar skirstymo sistemos operatorius gali išmontuoti matavimo priemonę patikrai ar remontui, tiekiant dujas per aplankos liniją arba dujotiekio intarpą vietoje skaitiklio ne ilgiau kaip 10 kalendorinių dienų.

69. Neveikiant matavimo priemonės dujų tūrio konvertavimo į normines sąlygas įtaisui (perskaičiavimo įtaisui), pateiktas dujų kiekis gali būti nustatomas vadovaujantis dujų skaitiklio rodmenimis, atliekant dujų kiekio perskaičiavimą į normines sąlygas rankiniu būdu, naudojantis paskutinėmis užregistruotomis arba kontroliniais prietaisais išmatuotomis dujų slėgio ir temperatūros reikšmėmis.

70. Kai vartotojas ar sistemos naudotojas praneša perdavimo ar skirstymo sistemos operatoriui apie pastebėtą matavimo priemonės gedimą, išderinimą ir kai yra atliekama matavimo priemonės patikra, dujų kiekis skaičiuojamas nuo matavimo priemonės gedimo, išderinimo pradžios iki gedimo pašalinimo bei suderinimo dienos ar kol yra atliekama patikra pagal paskutinių trijų parų vidutinį dujų suvartojimą, arba skaičiuojamas kitu būdu, sutarties šalims susitarus.

Dujų skaitiklio, skirto dujų kiekiui buitiniam vartotojui matuoti, gedimai turi būti pašalinti Aprašo 43 punkto nustatyta tvarka.

71. Matavimo priemonės turi būti eksploatuojamos pagal teisės aktų (Aprašo 3 priedo 1, 3, 4, 7, 8, 9, 10 ir 11 punktai) nustatytus reikalavimus.

V. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

72. Aprašo 16, 18, 19, 23 ir 24 punktų nuostatos dėl dujų kiekio apskaitos taikomos ir skirstymo sistemų įėjimo taškams, prie kurių yra prijungti biodujų gamybos įrenginiai.

73. Tuo atveju, kai dujų sistemų operatorių nustatyti dujų kiekiai, gauti nuotoliniu būdu (naudojantis nuotolinio operatyvinių duomenų surinkimo sistema) neatitinka nustatytiems pagal matavimo priemonių rodmenis, kilus nesutarimams turi būti priimami dujų kiekiai nustatyti teisei metrologijai priskirtomis matavimo priemonėmis.

74. Asmenys, pažeidę Aprašo nustatytus reikalavimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

BAZINIAI DUJŲ ŠILUMINGUMO NUSTATYMO TAŠKAI

1 lentelė. Perdavimo sistemos bazinių taškų, naudojamų dujų šilumingumui nustatyti, sąrašas

Eil. Nr.	Dujų skirstymo stoties pavadinimas
1.	Vilniaus dujų skirstymo stotis
2.	Elektrėnų dujų skirstymo stotis
3.	Jonavos dujų skirstymo stotis
4.	Kauno pirmoji dujų skirstymo stotis
5.	Panevėžio antroji dujų skirstymo stotis
6.	Šiaulių dujų skirstymo stotis
7.	Rietavo dujų skirstymo stotis

Pastaba. Dujų šilumingumui perdavimo sistemos išėjimo taškuose nustatyti taip pat naudojami baziniams taškams prilygintų Suskystintų gamtinių dujų terminalo ir Šakių dujų apskaitos stoties matavimo priemonių duomenys.

**PERDAVIMO SISTEMOS IŠĖJIMO TAŠKAI, KURIUOSE DUJŲ ŠILUMINGUMAS
NUSTATOMAS PAGAL BAZINIUOSE IR JIEMS PRILYGINTUOSE TAŠKUOSE
ĮRENGTŲ DUJŲ ANALIZATORIŲ DUOMENIS**

2 lentelė. Perdavimo sistemos išėjimo taškų sąrašas

Eil. Nr.	Perdavimo sistemos išėjimo taškai	Baziniai ir jiems prilyginti dujų šilumingumo nustatymo taškai, pagal kuriuose įrengtų dujų analizatorių duomenis nustatomas dujų šilumingumas perdavimo sistemos išėjimo taškuose
1.	Vilniaus dujų skirstymo stotis	Vilniaus dujų skirstymo stotis
2.	Elektrėnų dujų skirstymo stotis	Elektrėnų dujų skirstymo stotis
3.	Jonavos dujų skirstymo stotis	Jonavos dujų skirstymo stotis
4.	Kauno pirmoji dujų skirstymo stotis	Kauno pirmoji dujų skirstymo stotis
5.	Panevėžio antroji dujų skirstymo stotis	Panevėžio antroji dujų skirstymo stotis
6.	Šiaulių dujų skirstymo stotis	Šiaulių dujų skirstymo stotis
7.	Rietavo dujų skirstymo stotis	Rietavo dujų skirstymo stotis
8.	Šakių dujų apskaitos stotis	Šakių dujų apskaitos stotis
9.	Klaipėdos antroji dujų skirstymo stotis ¹	Suskystintų gamtinių dujų terminalo apskaitos stotis
10.	Klaipėdos pirmoji dujų skirstymo stotis ²	Suskystintų gamtinių dujų terminalo apskaitos stotis
11.	Šalčininkų dujų skirstymo stotis	Vilniaus dujų skirstymo stotis
12.	Jašiūnų dujų skirstymo stotis	
13.	Rudaminos dujų skirstymo stotis	
14.	Baltosios Vokės dujų skirstymo stotis	

Eil. Nr.	Perdavimo sistemos išėjimo taškai	Baziniai ir jiems prilyginti dujų šilumingumo nustatymo taškai, pagal kuriuose įrengtų dujų analizatorių duomenis nustatomas dujų šilumingumas perdavimo sistemos išėjimo taškuose
15.	Aukštųjų Panerių pirmoji dujų skirstymo stotis	
16.	Aukštųjų Panerių antroji dujų skirstymo stotis	
17.	Grigiškių dujų skirstymo stotis	
18.	„Villon“ dujų skirstymo stotis	
19.	Širvintų dujų skirstymo stotis	
20.	Maišiagalos dujų skirstymo stotis	
21.	Ukmergės dujų skirstymo stotis	
22.	Anykščių dujų skirstymo stotis	
23.	Utenos dujų skirstymo stotis	
24.	Taujėnų dujų skirstymo stotis	
25.	Raguvos dujų skirstymo stotis	
26.	Vievio dujų skirstymo stotis	
27.	Žiežmarių dujų skirstymo stotis	
28.	Kaišiadorių dujų skirstymo stotis	
29.	Alytaus dujų skirstymo stotis	
30.	Birštono dujų skirstymo stotis	
31.	Prienu dujų skirstymo stotis	
32.	Butrimonių dujų skirstymo stotis	

Eil. Nr.	Perdavimo sistemos išėjimo taškai	Baziniai ir jiems prilyginti dujų šilumingumo nustatymo taškai, pagal kuriuose įrengtų dujų analizatorių duomenis nustatomas dujų šilumingumas perdavimo sistemos išėjimo taškuose
33.	Girininkų dujų skirstymo stotis	
34.	Pravienos dujų skirstymo stotis	
35.	Nemenčinės dujų skirstymo stotis	
36.	Pabradės dujų skirstymo stotis	
37.	Visagino dujų skirstymo stotis	
38.	Švenčionėlių dujų skirstymo stotis	
39.	Kauno antroji dujų skirstymo stotis	Kauno pirmoji dujų skirstymo stotis
40.	Vandžiogalos dujų skirstymo stotis	
41.	Kėdainių dujų skirstymo stotis	
42.	Batniavos dujų skirstymo stotis	
43.	Zapyškio dujų skirstymo stotis	
44.	Lekėčių dujų skirstymo stotis	
45.	Šakių dujų skirstymo stotis	
46.	Marijampolės dujų skirstymo stotis	
47.	Vilkaviškio dujų skirstymo stotis	
48.	Panevėžio pirmoji dujų skirstymo stotis	Panevėžio antroji dujų skirstymo stotis
49.	Miežiškių dujų skirstymo stotis	
50.	Piniavos dujų skirstymo stotis	
51.	Gegužinės dujų skirstymo stotis	

Eil. Nr.	Perdavimo sistemos išėjimo taškai	Baziniai ir jiems prilyginti dujų šilumingumo nustatymo taškai, pagal kuriuose įrengtų dujų analizatorių duomenis nustatomas dujų šilumingumas perdavimo sistemos išėjimo taškuose
52.	Pasvalio dujų skirstymo stotis	
53.	Pajiešmenių dujų skirstymo stotis	
54.	Biržų skirstymo stotis	
55.	Klaipėdos antroji dujų skirstymo stotis ³	
56.	Klaipėdos pirmoji dujų skirstymo stotis ⁴	
57.	Gargždų dujų skirstymo stotis	Suskystintų gamtinių dujų terminalo dujų apskaitos stotis ir Rietavo dujų skirstymo stotis
58.	Kretingos dujų skirstymo stotis	
59.	Palangos dujų skirstymo stotis	
60.	Plungės dujų skirstymo stotis	
61.	Kužių dujų skirstymo	
62.	Daugėlių dujų skirstymo stotis	
63.	Papilės dujų skirstymo stotis	Šiaulių ir Rietavo dujų skirstymo stotys
64.	Naujosios Akmenės dujų skirstymo stotis	
65.	Telšių dujų skirstymo stotis	
66.	Mažeikių dujų apskaitos stotis	
67.	Pakruojo dujų skirstymo stotis	
68.	Alksniupių dujų skirstymo stotis	Šiaulių ir Panevėžio dujų skirstymo stotys
69.	Radviliškio dujų skirstymo stotis	

Eil. Nr.	Perdavimo sistemos išėjimo taškai	Baziniai ir jiems prilyginti dujų šilumingumo nustatymo taškai, pagal kuriuose įrengtų dujų analizatorių duomenis nustatomas dujų šilumingumas perdavimo sistemos išėjimo taškuose
70.	Jurbarko dujų skirstymo stotis	Suskystintų gamtinių dujų terminalo ir Šakių dujų apskaitos stotys

Pastabos:

1. ¹ kai dujų srautas per Suskystintų gamtinių dujų terminalo dujų apskaitos stotį viršija srautą per Klaipėdos antrąją dujų skirstymo stotį;
2. ² kai dujų srautas per Suskystintų gamtinių dujų terminalo apskaitos stotį viršija suminį srautą per Klaipėdos pirmąją ir antrąją dujų skirstymo stotis;
3. ³ kai dujų srautas per Klaipėdos antrąją dujų skirstymo stotį viršija srautą per Suskystintų gamtinių dujų terminalo apskaitos stotį;
4. ⁴ kai suminis dujų srautas per pirmąją ir antrąją Klaipėdos dujų skirstymo stotis viršija srautą per Suskystintų gamtinių dujų terminalo apskaitos stotį.

TEISĖS AKTAI, Į KURIUOS PATEIKTOS NUORODOS APRAŠE

1. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas.
2. Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymas.
3. Lietuvos Respublikos metrologijos įstatymas.
4. Sutarčių su buitinais vartotojais dėl gamtinių dujų tiekimo, perdavimo ir skirstymo standartinių sąlygų aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2012 m. kovo 22 d. įsakymu Nr. 1-54 „Dėl Sutarčių su buitinais vartotojais dėl gamtinių dujų tiekimo, perdavimo ir skirstymo standartinių sąlygų aprašo patvirtinimo“.
5. Prekybos gamtinėmis dujomis taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2011 m. lapkričio 28 d. įsakymu Nr. 1-293 „Dėl Prekybos gamtinėmis dujomis taisyklių patvirtinimo“.
6. Dujų sistemų pastatuose įrengimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2012 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. 1-2 „Dėl Dujų sistemų pastatuose įrengimo taisyklių patvirtinimo“.
7. Gamtinių dujų skirstymo ir vartotojų sistemų eksploatavimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2012 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. 1-82 „Dėl Gamtinių dujų skirstymo ir vartotojų sistemų eksploatavimo taisyklių patvirtinimo“.
8. Gamtinių dujų perdavimo sistemos eksploatavimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2012 m. liepos 5 d. įsakymu Nr. 1-128 „Dėl Gamtinių dujų perdavimo sistemos eksploatavimo taisyklių patvirtinimo“.
9. Teisinei metrologijai priskirtų matavimo priemonių grupių sąrašas ir laiko intervalai tarp patikrų, patvirtintas Valstybinės metrologijos tarnybos direktoriaus 2013 m. rugpjūčio 29 d. įsakymu Nr. V-130 „Dėl Teisinei metrologijai priskirtų matavimo priemonių grupių sąrašo ir laiko intervalų tarp patikrų patvirtinimo“.
10. Matavimo priemonių techninis reglamentas, patvirtintas Valstybinės metrologijos tarnybos prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos direktoriaus 2006 m. kovo 30 d. įsakymu Nr. V-31 „Dėl Matavimo priemonių techninis reglamento patvirtinimo“.
11. Matavimo priemonių teisinio metrologinio reglamentavimo taisyklės, patvirtintos Valstybinės metrologijos tarnybos prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos direktoriaus 2009 m. balandžio 10 d. įsakymu Nr. V-25 „Dėl Matavimo priemonių teisinio metrologinio reglamentavimo taisyklių patvirtinimo“.
12. Gamtinių dujų kokybės reikalavimai, patvirtinti Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2013 m. spalio 4 d. įsakymu Nr. 1-194 „Dėl Gamtinių dujų kokybės reikalavimų patvirtinimo“.

Priedo pakeitimai:

Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

Pakeitimai:

1. Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, Įsakymas Nr. [1-94](#), 2014-04-23, paskelbta TAR 2014-04-28, i. k. 2014-04852

Dėl Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2013 m. gruodžio 27 d. įsakymo Nr. 1-245 „Dėl Gamtinių dujų apskaitos tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo